

31998L0033

21.7.1998

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 204/29

DIRECTIVA 98/33/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 22 iunie 1998**

de modificare a articolului 12 din Directiva 77/780/CEE a Consiliului privind inițierea activității instituțiilor de credit și exercitarea acesteia, a articolelor 2, 5, 6, 7 și 8 și a anexelor II și III la Directiva 89/647/CEE a Consiliului privind o rată de solvabilitate a instituțiilor de credit și a articolului 2 și a anexei II la Directiva 93/6/CEE a Consiliului privind adecvarea capitalurilor întreprinderilor de investiții și ale instituțiilor de credit

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 57 alineatul (2) prima și a treia teză,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 189b din tratat ⁽³⁾,

(1) Întrucât prima Directivă a Consiliului (77/780/CEE) din 12 decembrie 1977 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative privind inițierea activității instituțiilor de credit și exercitarea acesteia ⁽⁴⁾ permite schimbul de informații între autoritățile competente și anumite alte autorități sau organisme dintr-un stat membru sau între statele membre; întrucât directiva în cauză permite, de asemenea, încheierea de către statele membre a unor acorduri privind schimbul de informații cu autoritățile competente din țări terțe; întrucât, din motive de coerență, această autorizare de a încheia acorduri privind schimbul de informații cu țări terțe ar trebui extinsă, pentru a include schimbul de informații cu anumite alte autorități sau organisme din țările în cauză, cu condiția ca informațiile divulgate să facă obiectul unor garanții adecvate privind secretul profesional.

(2) Întrucât Directiva 89/647/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1989 privind raportul de solvabilitate al instituțiilor de credit ⁽⁵⁾ ponderează activele și elementele din afara bilanțului în funcție de gradul lor de risc.

(3) Întrucât bisericile și comunitățile religioase care, constituite ca persoane juridice de drept public, colectează taxe în conformitate cu dispozițiile legale care le conferă acest drept, reprezintă un risc de credit similar cu cel reprezentat de administrațiile regionale și autoritățile locale; întrucât, în consecință, se recomandă să se acorde autorităților competente posibilitatea de a trata creanțele asupra bisericilor și comunităților religioase în același fel ca și creanțele asupra administrațiilor regionale și autorităților locale, în cazul în care aceste biserici și comunități religioase colectează taxe; întrucât opțiunea de a aplica o ponderare de 0 % în cazul creanțelor asupra administrațiilor regionale și autorităților locale nu se extinde, cu toate acestea, la creanțele asupra bisericilor și comunităților religioase numai în temeiul dreptului de a colecta taxe.

(4) Întrucât Directiva 94/7/CE a Comisiei din 15 martie 1994 de adaptare tehnică a Directivei 89/647/CEE a Consiliului privind raportul de solvabilitate al instituțiilor de credit în ceea ce privește definiția „băncilor multilaterale de dezvoltare” ⁽⁶⁾ a inclus Fondul European de Investiții în definiția în cauză; întrucât Fondul reprezintă o structură nouă și unică de cooperare în Europa, destinată să contribuie la consolidarea pieței interne, promovarea recuperării economice în Europa și consolidarea coeziunii economice și sociale.

(5) Întrucât în sensul articolului 6 alineatul (1) litera (d) punctul 7 din Directiva 89/647/CEE, ar trebui să se aplice

⁽¹⁾ JO C 208, 19.7.1996, p. 8 și JO C 259, 26.8.1997, p. 1.

⁽²⁾ JO C 30, 30.1.1997, p. 13.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 10 aprilie 1997 (JO C 132, 28.4.1997, p. 234), Poziția comună a Consiliului din 9 martie 1998 (JO C 135, 30.4.1998, p. 32) și Decizia Parlamentului European din 30 aprilie 1998 (JO C 152, 18.5.1998). Decizia Consiliului din 19 mai 1998.

⁽⁴⁾ JO L 322, 17.12.1977, p. 30, directivă modificată ultima dată de Directiva 96/13/CE (JO L 66, 16.3.1996, p. 15).

⁽⁵⁾ JO L 386, 30.12.1989, p. 14, directivă modificată ultima dată de Directiva 98/32/CE (JO L 204, 21.7.1998, p. 29).

⁽⁶⁾ JO L 89, 6.4.1994, p. 17.

o ponderare de 100 % părții nevărsate din capitalul subscris de instituțiile de credit la Fondul European de Investiții.

privește elementele din afara bilanțului care sunt cauțiuni sau garanții cu statut de substitute de credit.

- (6) Întrucât capitalul Fondului European de Investiții rezervat pentru subscriere de către instituțiile financiare se limitează la 30 %, din care 20 % trebuie vărsat la început în patru tranșe anuale de câte 5 %; întrucât, în consecință, 80 % nu trebuie vărsat, rămânând o obligație latentă a membrilor Fondului; întrucât, având în vedere obiectivul Consiliului European, exprimat la crearea Fondului, de a încuraja participarea băncilor comerciale, această participare nu ar trebui să fie penalizată și întrucât, prin urmare, ar fi mai adecvată aplicarea unei ponderi de 20 % în cazul părții nevărsate din capitalul subscris.
- (7) Întrucât anexa I la Directiva 89/647/CEE, care include clasificarea elementelor din afara bilanțului, clasifică anumite elemente ca risc deplin și, prin urmare, aplică o ponderare de 100 %; întrucât articolul 6 alineatul (4) din directiva în cauză prevede că „în cazul în care elementele din afara bilanțului fac obiectul unei garanții explicite, acestea sunt ponderate ca și cum ar fi fost contractate în numele garantului și nu în numele părții reale. În cazul în care expunerea potențială ce decurge din operațiunile din afara bilanțului este garantată în întregime și complet, spre satisfacția autorităților competente, prin oricare dintre activele recunoscute drept garanție la alineatul (1) litera (a) punctul 7 sau la alineatul (1) litera (b) punctul 11, se aplică ponderări de 0 % sau 20 %, în funcție de garanția în cauză”.
- (8) Întrucât compensarea instrumentelor derivate extrabursiere efectuată de casele de compensație în calitate de parte contractuală centrală joacă un rol important în anumite state membre; întrucât se recomandă recunoașterea avantajelor acestei compensări, în ceea ce privește reducerea riscului de credit și a riscului sistemic în tratamentul prudential al riscului de credit; întrucât sunt necesare garantarea completă a expunerilor actuale și a expunerilor viitoare potențiale care decurg din contracte cu instrumente derivate extrabursiere compensate și eliminarea riscului de acumulare a riscurilor pentru casa de compensație peste valoarea de piață a garanției constituite pentru a acorda instrumentelor derivate extrabursiere compensate, pentru o perioadă de tranziție, tratamentul acordat și instrumentelor derivate negociate la bursă; întrucât autoritățile competente trebuie să fie mulțumite de nivelul marjelor inițiale și al marjelor variabile obligatorii și de calitatea și nivelul protecției asigurate de garanția constituită.
- (9) Întrucât ar trebui, de asemenea, să se aibă în vedere cazul în care garanția este constituită printr-un gaj real în sensul articolului 6 alineatul (1) litera (c) punctul 1 în ceea ce
- (10) Întrucât în sensul articolului 6 alineatul (1) litera (a) punctele 2, 4 și 7 din Directiva 89/647/CEE se aplică o ponderare zero în cazul activelor care constituie creanțe asupra administrațiilor centrale și băncilor centrale din zona A sau creanțe garantate explicit de către acestea și în cazul activelor care fac obiectul unor garanții sub forma unor valori mobiliare emise de către administrațiile centrale și băncile centrale din zona A; întrucât, în sensul articolului 7 alineatul (1) din directiva în cauză, statele membre pot aplica, în anumite condiții, o ponderare zero în cazul activelor care constituie creanțe asupra administrațiilor lor regionale și autorităților locale și în cazul creanțelor asupra unor terțe părți și al elementelor din afara bilanțului deținute în numele unor terțe părți și garantate de către administrațiile regionale sau de către autoritățile locale în cauză.
- (11) Întrucât articolul 8 alineatul (1) din Directiva 89/647/CEE prevede că statele membre pot aplica o ponderare de 20 % în cazul activelor care sunt garantate, spre satisfacția autorităților competente, printr-o garanție sub forma unor valori mobiliare emise de către administrațiile regionale sau de către autoritățile locale din zona A; întrucât garanția sub formă de valori mobiliare emise de către administrațiile regionale sau de către autoritățile locale din statele membre ar trebui să fie considerate ca fiind garantate de administrațiile regionale și autoritățile locale în cauză, în sensul articolului 7 alineatul (1), pentru a permite autorităților competente să aplice o ponderare zero în cazul activelor și al elementelor din afara bilanțului garantate printr-o astfel de garanție, de asemenea, sub rezerva condițiilor stabilite în alineatul în cauză.
- (12) Întrucât anexa II la Directiva 89/647/CEE stabilește tratamentul elementelor din afara bilanțului, denumite în mod obișnuit instrumente derivate extrabursiere, în ceea ce privește ratele dobânzii și cursurile de schimb valutar în contextul calculării cerințelor de capital impuse instituțiilor de credit.
- (13) Întrucât articolul 2 alineatul (1) litera (a), articolul 2 alineatele (2), articolul 2 alineatul (3) litera (b), precum și articolul 2 alineatul (6) și articolul 3 alineatele (1) și (2) din prezenta directivă și anexa la prezenta directivă sunt în conformitate cu activitatea unui forum internațional al autorităților de supraveghere din domeniul bancar, privind un tratament ameliorat și, din anumite puncte de vedere, mai strict, al riscului de credit inerent instrumentelor

derivate extrabursiere, în special extinderea acoperirii obligatorii a capitalului la instrumentele derivate extrabursiere privind elemente subiacente, altele decât rata dobânzii și cursul de schimb valutar, și posibilitatea de a ține seama de efectele de reducere a riscului datorate acordurilor contractuale de compensare recunoscute de către autoritățile competente la calcularea cerințelor de capital pentru riscurile viitoare potențiale de credit inerente instrumentelor derivate extrabursiere.

- (14) Întrucât, pentru instituțiile de credit active la nivel internațional și pentru grupurile de instituții de credit dintr-o mare varietate de țări terțe, care concurează cu instituțiile de credit comunitare, normele adoptate la nivel internațional mai larg vor avea ca rezultat un tratament ameliorat de supraveghere a instrumentelor derivate extrabursiere; întrucât această ameliorare are ca rezultat o acoperire obligatorie a capitalului mai adecvată care ține seama de efectele de reducere a riscului generate de acordurile contractuale de compensare privind riscurile viitoare potențiale de credit.

- (15) Întrucât, în cazul instituțiilor de credit comunitare, o ameliorare similară a tratamentului de supraveghere a instrumentelor derivate extrabursiere, inclusiv posibilitatea de a ține seama de efectele de reducere a riscului generate de acordurile contractuale de compensare, recunoscute de către autoritățile competente, privind riscurile viitoare potențiale de credit, pot fi obținute numai prin modificarea Directivei 89/647/CEE.

- (16) Întrucât, pentru a asigura condiții de concurență egale între instituțiile de credit și întreprinderile de investiții aflate în concurență la nivel comunitar, este necesară o coerență a tratamentului de supraveghere a activităților lor respective, în ceea ce privește instrumentele derivate extrabursiere, iar această coerență se poate obține numai prin modificarea Directivei 93/6/CEE a Consiliului din 15 martie 1993 privind adecvarea capitalurilor întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit ⁽¹⁾.

- (17) Întrucât prezenta directivă constituie mijlocul cel mai potrivit de atingere a obiectivelor propuse și nu depășește ceea ce este necesar în acest sens,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

La articolul 12 din Directiva 77/780/CEE alineatul (3) se înlocuiește cu următoarele:

„(3) Statele membre pot încheia acorduri de cooperare, privind schimbul de informații, cu autoritățile competente din țări terțe sau cu autorități sau organisme din țări terțe, definite la alineatele (5) și (5a), numai în cazul în care informațiile divulgate sunt supuse unor garanții privind secretul profesional cel puțin echivalente cu cele prevăzute în prezentul articol. Aceste schimburi de informații trebuie să se facă în scopul îndeplinirii sarcinii de supraveghere de către autoritățile sau organismele în cauză.

În cazul în care informațiile provin dintr-un alt stat membru, acestea pot fi divulgate numai cu acordul expres al autorităților competente care le-au furnizat și, după caz, numai în scopul pentru care autoritățile respective și-au dat acordul.”

Articolul 2

Directiva 89/647/CEE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

- (a) La alineatul (1), se adaugă următoarea liniuță:

„— «piață recunoscută» reprezintă o piață recunoscută de către autoritățile competente, care:

- (i) funcționează regulat;
- (ii) are norme, stabilite sau aprobate de către autoritățile adecvate din țara de origine a pieței, care definesc condițiile de funcționare a pieței, condițiile de acces pe piață, precum și condițiile care trebuie îndeplinite de un contract, înainte ca acesta să poată fi tranzacționat efectiv pe piață;
- (iii) dispune de un mecanism de compensare care prevede ca contractele enumerate în anexa III să fie supuse cerințelor privind marja zilnică, oferind o protecție adecvată, în opinia autorităților competente.”

- (b) La alineatul (2), se adaugă următorul paragraf:

⁽¹⁾ JO L 141, 11.6.1993, p. 2.

„Autoritățile competente pot include, de asemenea, în conceptul de administrații regionale și autorități locale, biserici și comunități religioase constituite ca persoane juridice de drept public, în măsura în care acestea colectează taxe în conformitate cu dispozițiile legale care le acordă acest drept. Cu toate acestea, în acest caz, nu se aplică opțiunea stabilită la articolul 7.”

2. La articolul 5 alineatul (3), prima teză se înlocuiește cu următoarele:

„(3) În cazul elementelor din afara bilanțului menționate la articolul 6 alineatul (3), costul potențial de înlocuire a contractelor, în eventualitatea neîndeplinirii obligațiilor de către partenerul contractul, se calculează printr-una dintre cele două metode stabilite în anexa II.”

3. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

- (a) La alineatul (2), se adaugă următoarea teză:

„Partea de capital nevărsat subscris la Fondul European de Investiții poate fi ponderată la 20 %.”

- (b) Alineatul (3) se înlocuiește cu următoarele:

„(3) Metodele stabilite în anexa II se aplică elementelor din afara bilanțului enumerate în anexa III, cu excepția:

- contractelor tranzacționate pe piețe recunoscute;
- contractelor pe rata de schimb (cu excepția contractelor privind aurul) cu o durată inițială de maxim 14 zile calendaristice.

Până la 31 decembrie 2006, autoritățile competente din statele membre pot excepta de la aplicarea metodelor stabilite în anexa II contractele de pe piața extrabursieră compensate de o casă de compensație, în cazul în care aceasta din urmă acționează în calitate de partener contractual legal și în care toți participanții acoperă zilnic și în întregime riscul prezentat pentru casa de compensație, asigurând astfel o protecție ce acoperă atât riscurile actuale, cât și riscurile viitoare potențiale. Autoritățile competente trebuie să fie convinse de faptul că garanția constituită oferă același nivel de protecție ca și garanția în conformitate cu alineatul (1) litera (a) punctul 7 și că se elimină riscul acumulării riscurilor pentru casa de compensație peste valoarea de piață a garanției constituite. Statele membre informează Comisia cu privire la modul în care utilizează această opțiune.”

- (c) La alineatul (4), se adaugă următorul paragraf:

„Statele membre pot aplica o ponderare de 50 % în cazul elementelor din afara bilanțului care sunt cauțiuni sau garanții cu caracter de substitute de credit și care sunt garantate în întregime, spre satisfacția autorităților competente, prin ipotece care îndeplinesc condițiile stabilite la alineatul (1) litera (c) punctul 1, sub rezerva dreptului direct al garantului asupra acestor garanții”.

4. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), se adaugă următorul text după cuvintele „autorități locale”:

„sau garantate, spre satisfacția autorităților competente în cauză, printr-o garanție sub formă de valori mobiliare emise de către administrațiile regionale sau de către autoritățile locale respective;”

- (b) la alineatul (2), se adaugă următorul text după cuvintele „acesta din urmă”:

„, inclusiv garanție sub formă de valori mobiliare.”

5. Articolul 8 alineatul (1) se înlocuiește cu următoarele:

„(1) Fără a aduce atingere articolului 7 alineatul (1), statele membre pot aplica o ponderare de 20 % activelor care sunt garantate, spre satisfacția autorităților competente în cauză, printr-o garanție sub formă de valori mobiliare emise de administrațiile regionale sau de autoritățile locale din zona A, prin depozite plasate la instituții de credit din zona A, altele decât instituția creditoare, sau prin certificate de depozit emise de astfel de instituții de credit.”

6. Anexele II și III se modifică sau se înlocuiesc în conformitate cu părțile A și B din anexa la prezenta directivă.

Articolul 3

- Directiva 93/6/CEE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 alineatul (10) se înlocuiește cu următoarele:

„(10) «instrumente derivate extrabursiere» înseamnă elementele din afara bilanțului pentru care, în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) primul paragraf din Directiva 89/647/CEE, se aplică metodele prevăzute în anexa II la directiva în cauză.”

2. Anexa II punctul 5 se înlocuiește cu următoarele:

„(5) Pentru a calcula cerințele de capital necesar pentru instrumentele lor derivate extrabursiere, instituțiile aplică anexa II la Directiva 89/647/CEE. Ponderarea riscurilor care se aplică în cazul partenerilor contractuali relevanți se determină în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din prezenta directivă.

Până la 31 decembrie 2006, autoritățile competente din statele membre pot excepta de la aplicarea metodelor stabilite în anexa II contractele de pe piața extrabursieră compensate de o casă de compensație, în cazul în care aceasta din urmă acționează în calitate de partener contractual legal și în care toți participanții acoperă zilnic și în întregime riscul reprezentat pentru casa de compensație, asigurând astfel o protecție care acoperă atât riscurile actuale, cât și riscurile viitoare potențiale. Autoritățile competente trebuie să fie convinse de faptul că garanția constituită oferă același nivel de protecție ca și garanția care îndeplinește condițiile menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (a) punctul 7 din Directiva 89/647/CEE și că se elimină riscul acumulării riscurilor pentru casa de compensație peste valoarea de piață a garanției constituite. Statele membre informează Comisia cu privire la modul în care utilizează această opțiune.”

Articolul 4

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei

directive în termen de maximum 24 de luni de la intrarea în vigoare a acesteia. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 6

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 22 iunie 1998.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. M. GIL-ROBLES

Pentru Consiliu

Președintele

J. CUNNINGHAM

ANEXĂ

A. Anexa II la Directiva 89/647/CEE se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA II

TRATAREA ELEMENTELOR DIN AFARA BILANȚULUI;”

2. Punctul 1 se înlocuiește cu următoarele:

„1. Alegerea metodei

Pentru a estima riscurile de credit asociate contractelor enumerate la punctele 1 și 2 din anexa III, instituțiile de credit pot alege, sub rezerva acordului autorităților competente, una dintre metodele stabilite mai jos. Instituțiile de credit care intră sub incidența articolului 6 alineatul (1) din Directiva 93/6/CEE trebuie să utilizeze prima metodă de mai jos. Pentru a estima riscurile de credit asociate contractelor enumerate la punctul 3 din anexa III, toate instituțiile de credit trebuie să utilizeze metoda 1 de mai jos”;

3. La punctul 2, tabelul 1 se înlocuiește cu următorul tabel:

„TABEL (1) (2)

Termen rezidual (3)	Contracte pe rata dobânzii	Contracte pe cursul de schimb valutar și aur	Contracte pe titluri de proprietate	Contracte pe metale prețioase, cu excepția aurului	Contracte de bunuri, cu excepția metalelor prețioase
Un an sau mai puțin	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Mai mult de un an, dar mai puțin de cinci ani	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Mai mult de cinci ani	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

(1) Contractele care nu se încadrează într-una dintre cele cinci categorii enumerate în acest tabel sunt considerate contracte de bunuri, altele decât metalele prețioase.

(2) Pentru contractele care prevăd schimburi multiple în ceea ce privește principalul, procente trebuie înmulțite cu numărul de plăți rămase de efectuat conform contractului.

(3) Pentru contracte structurate pentru a regla riscul subzistent după anumite date de plată specifice și în cazul în care se restabilesc termenii astfel încât valoarea de piață a contractului este zero la datele respective, termenul rezidual ar fi egal cu termenul până la următoarea dată de revizuire a termenilor contractului. În cazul contractelor pe rata dobânzii care întrunesc aceste criterii și care au un termen rezidual mai mare de un an, procentul nu poate fi mai mic de 0,5 %.

Pentru a calcula riscurile viitoare potențiale în conformitate cu etapa (b), autoritățile competente pot permite instituțiilor de credit, până la 31 decembrie 2006, să aplice următoarele procente, în locul celor prevăzute în tabelul 1, cu condiția ca instituțiile să utilizeze opțiunea stabilită la articolul 11a din Directiva 93/6/CEE pentru contracte în sensul punctelor 3 (b) și (c) din anexa III:

Tabelul 1a

Termen rezidual	Metale prețioase (cu excepția aurului)	Metale de bază	Produse agricole (nedurabile)	Altele, inclusiv produse energetice
Un an sau mai puțin	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Mai mult de un an, dar mai puțin de cinci ani	5 %	4 %	5 %	6 %
Mai mult de cinci ani	7,5 %	8 %	9 %	10 %”

4. În tabelul 2, titlul din primul rând din a treia coloană se înlocuiește cu următorul text:

„Contracte pe cursul de schimb valutar și aur”.

5. La punctul 2, la sfârșit, se adaugă următorul paragraf:

„Pentru metodele 1 și 2, autoritățile competente trebuie să se asigure că valoarea noțională de care trebuie să se țină seama reprezintă o indicație adecvată privind riscul inerent contractului. În cazul în care, de exemplu, contractul prevede o multiplicare a fluxurilor de numerar, valoarea noțională trebuie să se ajusteze pentru a ține seama de efectele multiplicării asupra structurii riscului contractului în cauză.”

6. La punctul 3 litera (b) se adaugă următorul alineat:

„Autoritățile competente pot recunoaște ca elemente de reducere a riscurilor acordurile contractuale de compensare care acoperă contracte de schimb valutar cu un termen inițial de maximum 14 zile calendaristice, opțiuni vândute sau alte elemente similare din afara bilanțului în cazul cărora nu se aplică prezenta anexă deoarece nu prezintă nici un risc de credit sau prezintă numai un risc neglijabil. În cazul în care, în funcție de valoarea de piață negativă sau pozitivă a acestor contracte, includerea lor într-un alt acord de compensare poate conduce la o creștere sau o diminuare a cerințelor de capital, autoritățile competente trebuie să oblige instituțiile lor de credit să utilizeze, în mod coerent, aceeași metodă.”

7. La punctul 3 litera (c) (ii) primul paragraf și cuvintele introductive și al doilea paragraf prima liniuță se înlocuiesc cu următorul text:

„(ii) Alte acorduri de compensare

La aplicarea metodei 1:

în etapa (a), costul curent de înlocuire a contractelor incluse într-un acord de compensare poate fi obținut ținând seama de costul real ipotetic net de înlocuire care rezultă din acord; în cazul în care compensarea generează o obligație netă pentru instituția de credit care calculează costul net de înlocuire, costul curent de înlocuire se consideră egal cu zero;

în etapa (b), cifra pentru riscul de credit viitor potențial pentru toate contractele incluse într-un acord de compensare se poate diminua conform următoarei ecuații:

$$PCE_{red} = 0,4 * PCE_{gross} + 0,6 * NGR * PCE_{gross}$$

unde:

— PCE_{red} = valoarea redusă a riscului de credit viitor potențial pentru toate contractele încheiate cu un anumit partener contractual, incluse într-un acord de compensare bilaterală valabil din punct de vedere legal,

— PCE_{gross} = suma riscurilor de credit viitor potențial pentru toate contractele încheiate cu un anumit partener contractual, incluse într-un acord de compensare bilaterală valabil din punct de vedere legal și calculate prin înmulțirea valorilor principalului noțional cu procente stabilite în tabelul 1,

— NGR = «rata net/brut»: la latitudinea autorităților competente, fie:

(i) calcul separat: coeficientul costului de înlocuire net pentru toate contractele incluse într-un acord de compensare bilaterală valabil din punct de vedere legal încheiat cu un anumit partener contractual (numărător) și costul de înlocuire brut pentru toate contractele incluse într-un acord de compensare bilaterală valabil din punct de vedere legal încheiat cu partenerul în cauză (numitor) sau

(ii) calcul combinat: coeficientul sumei dintre costul de înlocuire net calculat bilateral pentru toți partenerii contractuali, ținând seama de contractele incluse în acorduri de compensare valabile din punct de vedere legal (numărător) și costul brut de înlocuire pentru toate contractele incluse în acorduri de compensare valabile din punct de vedere legal (numitor).

În cazul în care statele membre permit instituțiilor de credit să aleagă metoda, metoda aleasă trebuie să fie utilizată în mod constant.

Pentru calcularea riscului de credit viitor potențial pe baza formulei indicate anterior, contractele perfect corespondente incluse în acordul de compensare pot fi considerate ca un singur contract caracterizat printr-un principal noțional echivalent cu valoarea lor netă. Contractele perfect corespondente sunt contracte de schimb la termen sau contracte similare pentru care principalul noțional este echivalent cu fluxurile de numerar, în cazul în care fluxurile de numerar sunt exigibile în aceeași zi și sunt exprimate integral sau parțial în aceeași monedă.

La aplicarea metodei 2, în etapa (a)

- contractele perfect corespondente incluse în acordul de compensare pot fi considerate ca un singur contract caracterizat printr-un principal noțional echivalent cu valoarea lor netă, valoarea principalului noțional se înmulțește cu procente din tabelul 2.”

B. Anexa III la Directiva 89/647/CEE se înlocuiește cu următorul text:

„ANEXA III

TIPURI DE ELEMENTE DIN AFARA BILANȚULUI

1. Contracte pe rata dobânzii:

- (a) operațiuni swap cu rata dobânzii pe o singură valută,
- (b) operațiuni swap de bază,
- (c) contracte la termen pe rata dobânzii,
- (d) contracte financiare la termen pe rata dobânzii,
- (e) opțiuni pe rata dobânzii achiziționate,
- (f) alte contracte similare.

2. Contracte pe rata de schimb și contracte pe aur:

- (a) operațiuni swap pe rata dobânzii în valute diferite,
- (b) contracte la termen pe cursul de schimb,
- (c) operațiuni la termen pe devize,
- (d) opțiuni pe valută achiziționate,
- (e) alte contracte similare,
- (f) contracte pe aur similare celor de la punctele (a)-(e).

3. Contracte similare celor de la punctul 1 literele (a)-(e) și de la punctul 2 literele (a)-(d) privind alte bunuri sau indici de referință:

- (a) titluri de proprietate,
 - (b) metale prețioase cu excepția aurului,
 - (c) bunuri, altele decât metalele prețioase,
 - (d) alte contracte similare.”
-